

OJCIEC ŚWIĘTY FRANCISZEK

HOMILIA

wygłoszona podczas Mszy św.
odprawionej w intencji Kościoła
na zakończenie konklawe
w Kaplicy Sykstyńskiej

LIGATUR

14.03.2013

Ojciec Święty Franciszek

HOMILIA

wygłoszona podczas Mszy św.
odprawionej w intencji Kościoła
na zakończenie konklawe
w Kaplicy Sykstyńskiej
14 marca 2013 r.

W tych trzech czytaniach widzę pewien wspólny element: jest nim ruch. W pierwszym czytaniu ruchem jest wędrowanie; w drugim czytaniu budowanie Kościoła; w trzecim, w Ewangelii, wyznawanie. Wędrowanie, budowanie, wyznawanie.

Wędrowanie. „Chodźcie, domu Jakuba, postępujmy w światłości Pańskiej!” (Iz 2, 5). Oto pierwsza rzecz, jaką Bóg powiedział Abrahamowi: Chodź w mojej światłości i bądź nienaganny. Wędrowanie: nasze życie jest wędrowką i nie jest dobrze, kiedy się zatrzymujemy. Trzeba wędrować nieustannie, w obecności Pana, w światłości Pana, starając się żyć tak nienagannie, jak Bóg wymagał od Abrahama, w swojej obietnicy.

Budowanie. Budowanie Kościoła. Mowa jest o kamieniach: kamienie są wytrzymałe; ale kamienie żywe, kamienie namaszczone Duchem Świętym. Budowanie Kościoła, Oblubienicy Chrystusa, na tym żywym kamieniu węgielnym, którym jest sam Pan. Oto następny ruch naszego życia, budowanie.

Trzeci ruch, **wyznawanie.** Możemy wędrować, ile chcemy, możemy budować wiele rzeczy, ale jeśli nie wyznajemy Jezusa Chrystusa, nie dzieje się dobrze. Staniemy się użyteczną organizacją pozarządową, ale nie Kościołem, Oblubienicą Chrystusa. Kiedy nie idziemy, zatrzymujemy się. Kiedy nie budujemy na kamieniach, co się dzieje? Dzieje się to samo, co zdarza się dzieciom budującym na plaży zamki z piasku – wszystko się wali, jest nietrwałe. Kiedy nie wyznajemy Jezusa Chrystusa – przychodzi mi tu na myśl zdanie Léona Bloy: „Kto nie modli się do Pana, modli się do diabła” – kiedy nie wyznaje się Chrystusa, wyznaje się światowość diabła, światowość szatana.

Wędrowanie, budowanie, wyznawanie. Rzecz jednak nie jest taka łatwa, bo w wędrowaniu, budowaniu, wyznawaniu, czasami dochodzi do wstrząsów, są ruchy, które nie są właściwym wędrowaniem: to ruchy, które nas ciągną do tyłu.

W tej Ewangelii jest potem szczególna sytuacja. Sam Piotr, który wyznał wiarę w Jezusa Chrystusa, mówi Mu: Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego. Pójdę za Tobą, ale nie mówmy o krzyżu. To jest bez związku. Pójdę za Tobą z innymi sposobami, bez krzyża. Kiedy idziemy bez krzyża, kiedy budujemy bez krzyża i kiedy wyznajemy Chrystusa bez krzyża, nie jesteśmy uczniami Pana: jesteśmy światłotwi, jesteśmy biskupami, kapłanami, kardynałami, papieżami, ale nie uczniami Pana.

Chciałbym, abyśmy wszyscy po tych dniach łaski mieli odwagę, właśnie odwagę, wędrować w obecności Pana, z krzyżem Pana; budować Kościół na krwi Pana, która została przelana na krzyżu, i wyznawać jedyną chwałę: Chrystusa ukrzyżowanego. A tym samym Kościół będzie postępował naprzód.

Życzę nam wszystkim, aby Duch Święty, przez modlitwę Maryi, naszej Matki, udzielił nam tej łaski: wędrowania, budowania, wyznawania Jezusa Chrystusa Ukrzyżowanego.

Amen

Niniejsza publikacja rozprowadzana jest bezpłatnie.

© Litteratursällskapet Ligatur, 2013

P.O.Box 75

SE 726 31 Skultuna, Sweden

www.ligatur.se

office@ligatur.se

OJCIEC ŚWIĘTY FRANCISZEK

OJCIEC ŚWIĘTY FRANCISZEK

Jorge Mario Bergoglio urodził się 17 grudnia 1936 w Buenos Aires, jako jedno z pięciorga dzieci włoskich imigrantów.

W wieku 21 lat, studia w seminarium w Villa Devoto koło Buenos Aires. 11 marca 1958 wstąpił do zakonu jezuitów i kontynuował naukę w zakonnych domach studiów; w nowicjacie w Chile zgłębiał nauki humanistyczne, w Colegio Maximo San José w San Miguel koło Buenos Aires obronił licencjat z filozofii, w Colegio de la Inmaculada Concepción w Santa Fe studiował literaturę i psychologię. W latach 1964-1965 był nauczycielem literatury i psychologii w Colegio de la Inmaculada Concepción w Santa Fe, zaś w 1966 w Colegio del Salvador w Buenos Aires. W latach 1967-1970 studiował teologię na wydziale teologicznym Colegio Maximo San José w San Miguel. Przyjął święcenia kapłańskie 13 grudnia 1969, a wieczystą profesję złożył 22 kwietnia 1973.

W latach 1998-2013 arcybiskup Buenos Aires i tym samym prymas Argentyny, w latach 2001-2013 kardynał.

Jako teolog wcześniej odzęgnął się od teologii wyzwolenia, wiążąc się z jednym z posoborowych ruchów Comunione e Liberazione. W swoich pismach podkreślał istotę Kościoła jako wspólnoty wszystkich wiernych, której kapłani są jedynie częścią. Zachęcał do otwarcia się na spotkania z osobami niewierzącymi, krytykował też przypadki nieudzielania chrztu dzieciom urodzonym poza małżeństwem. Jako kardynał Buenos Aires wezwał księży swej archidiecezji do przeciwstawienia się aborcji i eutanazji.

13 marca 2013 podczas drugiego dnia konklawe, w piątym głosowaniu został wybrany na nowego papieża.

LIGATUR